



Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Гж-770/26
09.03.2026. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија Тање Павловић Недељковић, председника већа и судија Зорице Игњатовић и Иванке Сретеновић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Хајрудин Балтић, адвокат из ..., против туженог АД „Електропривреда Србије“ Београд, Огранак „Дринско-Лимске ХЕ“ ..., коју заступа ББ из ... дипломирани правник са положеним правосудним испитом, запослена код туженог, ради накнаде штете, одлучујући о жалби туженог изјављеној на пресуду Основног суда у Пријепољу Судска јединица у Новој Вароши I 8П бр. 145/2025 од 14.11.2025. године у седници већа одржаној дана 09.03.2026. године, донео је

П Р Е С У Д У

УСВАЈА СЕ, жалба туженог АД „Електропривреда Србије“ Београд, Огранак „Дринско-Лимске ХЕ“ ..., па се **ПРЕИНАЧУЈЕ** пресуда Основног суда у Пријепољу Судска јединица у Новој Вароши I 8П бр. 145/2025 од 14.11.2025. године, у ставу I и III изреке, тако да гласи:

ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужиоца АА из ... којим је тражио да се обавезе АД „Електропривреда Србије Београд“ Огранак „Дринско-Лимске ХЕ“ ..., да тужиоцу исплати на име нематеријалне штете и то на име претрпљеног страха износ од 126.000,00 динара, на име претрпљених болова, износ од 99.000,00 динара, на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности износ од 90.000,00 динара, све са законском затезном каматом на ове износе почев од дана пресуђења до исплате, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака пресуде, **као неоснован**.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац АА из ..., да туженом АД „Електропривреда Србије“ Београд, Огранак „Дринско-Лимске ХЕ“ ..., на име трошкова парничног поступка исплати износ од 40.480,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом, ставом I изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца АА из ..., па је обавезан тужени АД „Електропривреда Србије“ Београд, Огранак „Дринско-Лимске ХЕ“ ... да тужиоцу исплати на име нематеријалне штете и то на име претрпљеног страха износ од 126.000,00 динара, на име претрпљених болова износ од 99.000,00 динара, на име душевних болова због умањења животне активности

износ од 90.000,00 динара, све са законском затезном каматом на ове износе почев од пресуђења до исплате, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака.

Ставом II изреке, тужбени захтев је одбијен као неоснован од већег тражења тужиоца да му тужени АД „Електропривреда Србије“ Београд, Огранак „Дринско-Лимске ХЕ“ ... поред досуђених износа исплати још износ од 14.000,00 динара на име претрпљеног страха, износ од 11.000,00 динара на име претрпљених болова, износ од 60.000,00 динара на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до исплате, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака пресуде.

Ставом III изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка плати износ од 484,091,51 динар, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Против наведене пресуде, жалбу је благовремено изјавио тужени побијајући је у ставу I и III изреке, због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да другостепени суд у побијеном делу ожалбену пресуду преиначи и одбије тужбени захтев као неоснован.

Апелациони суд је у складу са законским овлашћењима из члана 386 ЗПП, испитао првостепену пресуду и утврдио да је жалба туженог основана.

Првостепена пресуда у није донета уз битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1 до 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које повреде апелациони суд пази по службеној дужности.

Изведеним доказима утврђено је се тужилац дана 28.12.2018. године у послеподневним часовима на планини ..., општина ..., док се кретао испред виле власништва туженог АД „Електропривреда Србије Београд“, Огранак „Дринско-Лимске ХЕ“ ... бетонском стазом која се пружа преко кп.бр. ... КО ... у власништву туженог и води до његовог објекта, која није била очишћена од снега и леда, оклизуо и пао. Том приликом задобио је тешку телесну повреду у виду прелома спољашњег глежња. Услед наведеног догађаја тужилац је трпео болове јаког интензитета непосредно након повређивања до доласка на Одељење ортопедије болнице у ... и постављања имобилизације, који су наредна 24 часа слабили на болове средњег до јаког интензитета. Следећих 9 дана били су присутни болови средњег интензитета, док су следеће 2 недеље болови били слабог интензитета. Након тог временског периода тужилац више није трпео сталне болове, али и данас повремено трпи болове најслабијег интензитета уобичајене бодовне скале у виду болова у пределу десног скочног зглоба приликом хода уз и низ степенице, као и при промени временских прилика. Код тужиоца постоји трајно умањење животне активности од 5% које се огледа у ограничењу обима покрета десног скочног зглоба у правцу савијања на горе и на доле, лаког степена, а које ограничење отежава тужиоцу извођење чучња, клечања као и савладавање архитектонских баријера. Тужилац је трпео примарни страх јаког интензитета у трајању до 5 минута, затим секундарни страх јаког интензитета у трајању од 1 дана, након тога је трпео секундарни страх средњег интензитета у укупном трајању до 12 дана и то 9 дана након повређивања и још укупно 3 дана током спровођења физикалних процедура, током поштедног хода, прво уз помоћ две штације

без ослонца на ногу, потом током хода уз помоћ шеталице, као и хода без пуног ослонца уз помоћ штапа. Овај страх није трајао у континуитету, осцилирао је и у интензитету се смењивао са стрховима слабог интензитета. Тужилац је у дужем временском периоду осећао страхове слабог интензитета који нису довели до трајне психичке дестабилизације, а пратили су целокупан ток лечења. Тужилац је у моменту повређивања имао 67 година.

Увиђајем првостепеног суда утврђено је да је на лицу места показан правац кретања тужиоца из правца објекта „...“ са асфалтног пута, затим стазом која води ка објекту туженог. Предметна стаза на којој се десио штетни догађај ширине је око 80 цм и састоји се од две бетонске плоче ширине од по 40 цм од материјала бетон-кулир. Од асфалтне улице до описане стазе постоји један део који није повезан описаном стазом. Такође, констатовано је да се на терену у делу где је скретања за паркинг туженог у лево са магистралног пута који иде из правца ... ка ..., налази саобраћајни знак „забрањено паркирање“, да се око парцеле туженог налази дрвена ограда од облица, уз коју су засађени туја и ограда се простире у делу у коме се предметна парцела граничи са магистралним путем и дуж парцеле туженог улама на доле поред асфалтног пута који се налази преко пута викендице физичких лица између осталог и викендица тужиоца. На делу где се приступа паркингу туженог, не постоји капија нити рампа, а парцела је неограђена и у делу где су куће, викендице физичких лица.

Налазом и мишљењем вештака геодетске струке, утврђено је да се, преко кп.бр. ... које је, по врсти земљишта, земљиште у грађевинском подручју, по култури земљиште под зградом-објектом, уписано у лн.бр.578 КО ..., као приватна својина јавног предузећа „Електропривреда Србија Београд“, правцем југоисток-северозапад у дужини од 36,76 м и ширини 1.05 м пружа бетонска стаза до објекта број 1 који је на тој парцели уписан као викенд кућа-вила у својини Јавног предузећа „Електропривреда Србије Београд“. Са југоистока између бетонске стазе и асфалтног пута налази се земљани део који једним делом припада напред описаној катастарској парцели, а преостали део припада кп. бр. ... КО ..., преко које прелази асфалтни пут ширине 3 м. Катастарска парцела број ... која је по врсти земљишта-земљиште у грађевинском подручју, по култури остало вештачки створено земљиште, површине 0.0280 ха, уписана је у Лн.бр. 337 КО ... као јавна својина Општина Ширина земљаног дела између бетонске стазе и асфалтног пута износи 9 м. Место пада тужиоца на бетонској стази гледано из правца истока налази се на растојању од 16 м од почетка бетонске стазе која води до објекта број 1 на кп. бр.

Тужилац у свом исказу је навео да се критичном приликом кретао испред планинских кућа у власништву ЈП „Електропривреда Србије“ тротоаром и ишао према свом аутомобилу како би га очистио од снега и леда и у једном моменту се оклизнуо на лед којим је био прекривен тротоар.

Првостепени суд је оценио да је неоснован истакнути приговор недостатка пасивне легитимације туженог полазећи од одредбе члана 15 Одлуке о општем уређењу, чистоћи и комуналној хигијени на територији општине ... од 21.02.2018.године, којом је прописано да су предузећа, установе и друга правна лица, предузетници и физичка лица, дужна да се старају о уклањању и одношењу снега и леда са површина које користе, поред осталог и са јавних површина које су у непосредној функционалној вези са површином коју користе (тротоари, паркинг

простори, стазе за прилаз објекту и др.), и да их у случају поледице посипају одговарајућим материјалом, од коловоза до објекта у коме се простор налази. Имајући у виду да је геодетским вештачењем утврђено да је до пада и повређивања тужиоца дошло на бетонској стази која се пружа преко кп.бр. ... КО ... у власништву туженог која води до објекта у његовом власништву, на 16-ом метру од почетка бетонске стазе, а која бетонска стаза није била очишћена од снега и леда, првостепени суд је закључио да је тужени, одговоран за штету коју је тужилац претрпео, те је применом одредби члана 155 и члана 200 ЗОО одлучио о висини накнаде нематеријалне штете као у ставу првом изреке првостепене пресуде.

По оцени апелационог суда, овакав закључак првостепеног суда није правилан.

Наиме, првостепени суд из потпуно и правилно утврђеног чињеничног стања извео погрешан правни закључак да су у конкретном случају испуњени услови за одговорност туженог за штету коју је тужилац претрпео применом одредбе члана 15 Одлуке о општем уређењу, чистоћи и комуналној хигијени на територији општине ... од 21.02.2018.године.

Имајући у виду да је до пада и повређивања тужиоца дошло на бетонској стази која се пружа преко кп.бр. ... КО ... у приватном власништву туженог, да је према исказу сведока ВВ тужилац свој аутомобил паркирао на паркингу викендице туженог, да је критичном приликом ишао према свом аутомобилу како би га очистио од снега и леда, да се на терену у делу где је скретање за паркинг туженог налази саобраћајни знак „забрањено паркирање“, да је предметна стаза на којој се десио штетни догађај састоји од две бетонске плоче ширине од по 40 цм од материјала бетон-кулир, а да од асфалтне улице до описане стазе постоји један земљани део који није повезан описаном стазом, по оцени апелационог суда произилази да је тужилац као оштећени свесно ушао на парцелу туженог преко кп.бр. ... да користио његов паркинг и преузео очигледан ризик проласка стазом на приватној парцели која је била прекривена снегом.

Према члану 1 Протокола број 1 уз Конвенције за заштиту људских права и основних слобода свако физичко или правно лице има право на неометано уживање своје имовине. Чланом 58 став 1 Устава РС јемчи се мирно уживање својине и других имовинских права стечених на основу закона Наведена гаранција укључује право власника да контролише приступ својој имовини. Тужилац се оклизуо и пао крећући се стазом на приватној парцели власништво туженог која није директно повезана са асфалтном улицом и то ка своме аутомобилу паркираном на паркингу на коме је постојао саобраћајни знак „забрањеног паркирања“. Имајући у виду да предметна стаза до које је тужилац дошао мимо асфалтног пута прелазећи преко земљаног дела ширине 9 м, не представља површину која је намењена за јавну употребу, већ је у приватној својини није постојала обавеза туженог предвиђена одредбом члана 15 Одлуке о општем уређењу, чистоћи и комуналној хигијени на територији општине ... од 21.02.2018.године, да се стара о уклањању и одношењу снега.

Имајући у виду околности конкретне ситуације и принцип правичности, тужилац као лице које је без правног основа користило стазу преко кп.бр.271/1, супротно праву туженог на мирног уживања имовине и заштиту од неоправданог мешања, не може захтевати накнаду штете која је прозорокована таквим понашањем,

већ је, по оцени апелационог суда, штета настала искључивом радњом тужиоца као општећеног, који је сам проузроковао штету коју је претрпео.

Из напред наведеног, апелациони суд је применом одредбе члана 394 став 4 ЗПП одлучио као у изреци става првог.

Одлуку о трошковима парничног поступка, апелациони суд је донео на основу члана 165 став 2 у вези члана 153 и 154 ЗПП, па је обавезао тужиоца да туженом надокнади трошкове парничног поступка који су били нужни за вођење ове парнице, на име таксе за одговор на тужбу износ од 9.400,00 динара, на име таксе за жалбу од 15.04.2024. године износ од 16.100,00 динара, на име таксе за жалбу од 30.12.2025. године износ од 17.800,00 динара, укупно 43.300,00 динара. Туженом нису признати трошкови накнаде путних трошкова од ... до ... у износу од 3.680,00 динара за долазак на 11 рочишта укупно 40.480,00 динара, имајући у виду да тужени није приложио доказе о стварним издацима које је имао на име путних трошкова.

Из свих наведених разлога, апелациони суд је одлучио као у ставу другом.

**Председник већа-судија,
Тања Павловић Недељковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице**